

عنوان مقاله:

مروری بر گرایش های ادبیات قصه نویسی نوین در جهان عرب

محل انتشار:

ششمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه زبان و ادبیات ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

علی زیستی - دانشجوی کارشناسی ارشد ادبیات نمایشی، دانشگاه صدا و سیما

روژین نادری - دکترای تخصصی زبان و ادبیات عرب دانشگاه رازی، کرمانشاه.

خلاصه مقاله:

عربها از زمان جاهلیت دارای قصص و اخباری بودند که بیشتر پیرامون حوادث و رخدادهای جنگی و روایت اسطوره‌های نخستین بود و هنگامی که اسلام ظهور کرد بهترین قصه ها را برای آنها به ارمغان آورد و قرآن برای تثبیت موعظه و پند یا بسط مفاهیم اسلامی در قلب عربها، به قصه و داستان اهتمام می ورزید. در دوران عباسی و با رونق یافتن اوضاع اقتصادی و اجتماعی جامعه عربی، هنر داستان پردازی و قصه‌گویی نیز رواج بیشتری یافت؛ از یکسو فن مقامه نویسی ظهور کرد و از سوی دیگر، آثار متعددی به خصوص در حوزه داستانهای عبرت آموز اخلاقی، سرگرمی و سرگذشت شخصیت‌های تاریخی و پهلوانی تالیف شد و البته داستانهای فراوانی از فارسی به عربی بازگردانیده شد. شعر و نثر در عصر نهضت، در شکل و محتوا دگرگون شد. نثر ادبی این دوره با وجود حفظ برخی نشانه های سنتی و ویژگیهای نثر دوره عثمانی، در اواخر قرن 19 میلادی رو به تجدد گذاشت. ادبیات و نوع داستان در جهان عرب، در این عصر با گونه های جدیدی روبه رو شد و دگرگون گردید. از جمله این گونه های نوپدید داستانی، داستان کوتاه بود. مصر در نگارش داستانهای کوتاه جدید، پیشگام و از جمله فعال ترین کشورهای عربی بود. در این جستار با رویکرد توصیفی-تحلیلی، ضمن بررسی سیر تحولات قصه در جهان عرب، به معرفی برخی از مشاهیر بزرگ عربزبان در این عرصه ادبی پرداخته میشود.

کلمات کلیدی:

قصه، ادبیات عرب، عصر جاهلی و دوره معاصر.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1041950>

